

ROZHODNUTÍ

V Praze dne 31. května 2023

Č. j.: MPO 48393/23/32100/01000

PID MIPOX043H7SF

Ve správním řízení o rozkladu podaném Bc. Jiřím Kocinou, Dis., nar. 13. května 1984, trvale bytem Touchovice 21, Hřivice, 440 01 (dále jen „účastník řízení“), proti rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu, odbor stavební úřad ze dne 7. listopadu 2022, čj. MPO 638242/21/443 - SÚ, kterým je společné povolení, kterým nadepsaný správní orgán schvaluje stavební záměr, tj. stavbu pod názvem „V411/811 - ZDVOJENÍ VEDENÍ“ k žádosti žadatele a stavebníka ČEPS, a.s., IČO: 257 02 556, se sídlem Elektrárenská 774/2, 101 00 Praha 10 - Michle (dále jen „napadené rozhodnutí“), na základě § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a na návrh rozkladové komise – Senátu pro energetiku a řízení podle stavebního zákona v souladu s § 152 odst. 3 správního řádu, ministr průmyslu a obchodu podle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu ve spojení s § 90 odst. 5 správního řádu, rozhodl takto:

Rozklad se zamítá a rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu čj. MPO 638242/21/443 - SÚ ze dne 7. listopadu 2022 se potvrzuje.

Odůvodnění

Ministerstvo průmyslu a obchodu, odbor stavební úřad (dále jen „Ministerstvo“ či „správní úřad“) vydalo dne 7. listopadu 2022 pod čj. MPO 638242/21/443 – SÚ rozhodnutí o společném povolení, ve kterém schvaluje stavební záměr, tj. stavbu pod názvem „V411/811 – ZDVOJENÍ VEDENÍ“, představující vedení přenosové elektrizační soustavu na území Ústeckého kraje (dále jen „stavební povolení“), a to na základě žádosti podané společností ČEPS, a.s., IČO: 257 02 556, se sídlem Elektrárenská 774/2, 101 00 Praha 10 - Michle, kterou na základě plné moci ze dne 21. července 2020 zastupuje společnost ČEPS Invest, a.s., IČO: 246 70 111, se sídlem Elektrárenská 774/2, 101 00 Praha 10 - Michle, (dále jen "stavebník").

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal účastník řízení dne 24. listopadu 2022 rozklad pod čj. MPO 112274/2022.

Ministerstvo výzvou ze dne 8. prosince 2022, pod čj. MPO 637242/21/596-SÚ, vyzvalo účastníka řízení, aby rozklad ze dne 24. listopadu 2022 doplnil v souladu s § 82 odst.5 správního řádu o sdělení „v čem je spatřován

rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo“ ve lhůtě 10 dnů od doručení výzvy.

Účastník řízení na výše uvedenou výzvu reagoval podáním nazvaným „Odůvodnění rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 7. listopadu 2022, čj. MPO 638242/21/343 – SÚ“ doručeným dne 19. prosince 2020 ve spisové službě pod čj. MPO 119374/2022, tedy včas a ve stanovené lhůtě.

Ministerstvo výzvou (veřejnou vyhláškou) ze dne 10. ledna 2023, pod č.j. MPO 638242/21/13-SÚ, vyzvalo účastníky řízení, aby se vyjádřili ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy k podanému rozkladu účastníka řízení.

K podanému rozkladu se ve stanovené lhůtě vyjádřili společnosti AGRO LIPNO, spol. s r.o., EVEAGRO s.r.o. (zastoupené jednatelkou Šárkou Everretovou) a Šárka Everretová dopisem ze dne 30. ledna 2023, CZ INVEST s.r.o. zastoupené jednatelkou Šárkou Everretovou dopisem ze dne 31. ledna 2023 a dne 1. února 2023 společnost ČEPS Invest, a.s. jako zástupce stavebníka.

Po projednání rozkladu rozkladovou komisí – Senátem pro energetiku a řízení podle stavebního zákona a po seznámení se s celým spisovým materiálem uvádím následující:

1) K uvedené údajné rezignaci správního úřadu na základní zásady činnosti správních orgánů definovaných dle správního řádu, zejména ustanovení § 2 odst. 2 a 3, § 3 správního řádu (část II. odůvodnění rozkladu).

Postupy správního úřadu byly zcela v souladu s právními předpisy, tedy i v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů definovanými v § 2 až 8 správního řádu.

Správní úřad v rámci vedeného řízení zjistil stav věci v souladu s požadavky danými správním řádem. O tomto svědčí začátek odůvodnění rozhodnutí, kde správní úřad uvádí výčet právních předpisů, podle kterých postupoval a při svém rozhodování se řídil, zejména:

- zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“);
- zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetická infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „liniový zákon“);
- zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“);
- zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

Správní úřad podle ustanovení § 94o stavebního zákona předloženou žádost stavebníka a její přílohy posoudil a na základě toho dospěl k závěru, že stavební záměr vedení přenosové soustavy „V411/811“ odpovídá jak požadavkům stavebního zákona včetně prováděcích právních předpisů, tak i požadavkům kladeným na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu (možnosti a způsoby napojení) i podmínkám dotčených

ochranných pásem a požadavkům zvláštních právních předpisů. Dále respektuje závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů vydané k záměru podle zvláštních právních předpisů. Správní úřad tímto postupem splnil svou zákonnou povinnost a všechny podklady pak zohlednil v napadeném rozhodnutí, včetně podmínek v nich uvedených, které přímo uvedl ve výrokové části napadeného rozhodnutí.

Účastník řízení správnímu úřadu v rozkladu vytýká, že žádným způsobem formálně nevyřídil jeho dříve podané „odvolání“ ze dne 27. září 2022.

Správní úřad se s podáním nazvaným „odvolání“ vypořádal v napadeném rozhodnutí na stranách 73 a 74. Zde dovodil, že se jedná bez ohledu na jeho označení jako „odvolání proti rozhodnutí (společnému povolení)“ o vyjádření se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním podle § 36 odst. 3 správního řádu. Tento svůj závěr opírá zejména o skutečnost, že toto podání zaslal namítající jako reakci na oznámení o možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí ze dne 7. září 2022, čj. MPO 638242/21/390 - SÚ, tedy ještě před vydáním vlastního rozhodnutí. U oznámení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu nejde o rozhodnutí vydané podle správního řádu, a tudíž není proti němu odvolání přípustné. Podle § 83 odst. 1 věty druhé správního řádu, odvolání lze podat až poté, co bylo rozhodnutí ve věci vydáno. Vlastní rozhodnutí (společné povolení) bylo vydáno až dne 7. listopadu 2022, do té doby nebylo tedy možné proti němu podat odvolání.

„Odvolání“ účastníka řízení zároveň nelze považovat ani za námitku podanou proti záměru vedení přenosové soustavy, jelikož podle § 94m odst. 1 stavebního zákona mohou účastníci řízení námitky uplatnit nejpozději při ústním jednání. Toto ústní jednání proběhlo dne 21. července 2022, avšak podání účastníka nazvané „odvolání“ bylo podáno až dne 27. září 2022, čili lhůta pro uplatnění námitek již v době podání „odvolání“ podatele uplynula a správní úřad k takovému podání jako k námitkám nepřihlíží (viz § 94m odst. 1 stavebního zákona).

Účastník řízení dále uvádí, že správní úřad nezjišťoval, zda stavebník disponuje příslušným titulem k realizaci svého stavebního záměru na pozemcích a nemovitostech, které nejsou jeho vlastnictvím. Takovou povinnost správní úřad nemá, resp. není dána žádným právním předpisem.

Pokud jde o vlastní realizaci stavebního záměru stavebníkem, musí tento v první řadě disponovat příslušným veřejnoprávním povolením podle předpisů veřejného práva (v tomto případě podle stavebního zákona), tedy v konkrétní projednávané věci napadeným rozhodnutím.

Účelem společného řízení je prokázat soulad záměru stavebníka s požadavky předpisů veřejného práva, nikoliv práva soukromého. Otázky majetkoprávního vypořádání (v tomto případě konkrétně zda stavebník disponuje příslušnými soukromoprávními tituly umožňujícími realizovat záměr vedení přenosové soustavy na cizích pozemcích) nejsou předmětem vedeného společného řízení. Toto správní úřad ostatně uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Platí, že stavebník nemůže zahájit realizaci stavby vedení přenosové soustavy na cizích pozemcích povolené vydaným rozhodnutím, pokud nebude disponovat právním titulem (užívacím právem) opravňujícím jej stavbu na cizích pozemcích provést.

Za takový titul je v souladu s § 24 odst. 4 energetického zákona považována buď smlouva o zřízení věcného břemene nebo rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu, kterým je zřízeno věcné břemeno v případech, kdy k dohodě s vlastníkem pozemku ohledně smlouvy nedojde. Nicméně stále platí, že otázky majetkoprávního vypořádání nejsou předmětem společného řízení.

Lze tedy konstatovat, že tím, že se ve společném řízení správní úřad nezabýval otázkou, zda stavebník v rámci průběhu řízení disponuje soukromoprávním titulem opravňujícím jej k realizaci stavby přenosové soustavy na cizích pozemcích, nepostupoval v rozporu se zákonem.

2) Vyjádření k průběhu jednání mezi účastníkem řízení a stavebníkem ve věci vypořádání majetkoprávního vztahu, omezení vlastnického práva k pozemku (část III. odůvodnění rozkladu).

Předně je třeba znovu konstatovat, že otázka zajištění majetkoprávních užívacích titulů k cizím pozemkům a stavbám není předmětem společného řízení, a tedy napadeného rozhodnutí. Předmětem společného řízení je povolení vedení přenosové soustavy. Rozklad v této části tedy není přílehlavý, přesto je možno obecně uvést, s využitím vyjádření stavebníka, že ze strany stavebníka byla vedena e-mailová komunikace, z níž jednoznačně vyplývá, že na dotazy účastníka řízení bylo řádně odpovězeno, v některých případech i s odkazem na konkrétní ustanovení právních předpisů. Na osobních jednáních, která proběhla dne 15. června 2022 u účastníka řízení a dne 23. listopadu 2022 v sídle stavebníka, byly účastníku řízení opět poskytnuty veškeré informace a odpovědi na jeho otázky.

K tvrzení účastníka řízení, že jemu předkládaná smlouva o zřízení věcného břemene byla v rozporu se zákonem se uvádí, že dle § 3a liniového zákona je speciálním ustanovením k § 5 odst. 4 zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění a týká se pouze smluv zasílaných vlastníkům pozemků dotčených vedením přenosové soustavy, u kterých nedošlo k dohodě o smluvním zřízení věcného břemene. V těchto případech přichází v úvahu ze strany stavebníka iniciování vyvlastňovacího řízení za účelem zřízení věcného břemene. V těchto případech pak stavebník zasílá vlastníkům smlouvy naplňující požadavky § 5 odst. 4 zákona o vyvlastnění, resp. § 3a liniového zákona. Smlouva o zřízení věcného břemene ve prospěch stavebníka, pokud není návrhem smlouvy podle zákona o vyvlastnění, nemusí obsahovat ustanovení požadovaná § 3a liniového zákona. Příkladem mohou být desítky smluv o zřízení věcného břemene doložené k zápisu věcného břemene v katastru nemovitostí.

3) Účastník řízení nepovažuje napadené rozhodnutí za řádně odůvodněné, není z něj patrné, jakým způsobem správní úřad v některých ohledech aplikoval své správní uvážení, které vedlo ke znění výroku napadeného rozhodnutí, a že tyto skutečnosti ve svém důsledku způsobují, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, přičemž tuto nepřezkoumatelnost výslovně namítá (část IV. odůvodnění rozkladu).

Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spatřuje účastník řízení zejména v následujícím:

- A) Nedostatečné vymezení stavby ve veřejném zájmu (body 1 až 8)

Pokud jde o vymezení existence veřejného zájmu je tento pro vedení přenosové soustavy odůvodněn na straně 42 napadeného rozhodnutí, kde správní úřad odkazuje na příslušné zákonné normy.

Lze samozřejmě také odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který dovedl, že otázka veřejného zájmu na realizaci stavby není (a nemá být) předmětem posuzování žádosti o veřejnoprávní povolení stavby (viz např. rozsudek ze dne 26. 7. 2016, č. j. 2 As 21/2016-83).

K namítanému nedostatečnému správnímu uvážení a posouzení, zda se jedná o stavbu ve veřejném zájmu lze uvést, že pokud je existence veřejného zájmu explicitně vyjádřena zákonem, není třeba veřejný zájem v řízení dále zjišťovat. Tento závěr byl opakovaně aprobevován také Nejvyšším správním soudem (viz např. rozsudek 8 As 187/2016-51 ze dne 29. srpna 2017, kde je uvedeno: „Žalobci se proti napadenému rozhodnutí bránili žalobou u Krajského soudu v Ostravě - pobočky v Olomouci, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl. Krajský soud předně nepřisvědčil námitce žalobců, podle níž napadené rozhodnutí ani rozhodnutí vyvlastňovacího úřadu neobsahuje úvahu o tom, zda byla splněna podmínka prokázání veřejného zájmu ve smyslu § 3 odst. 1 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (dále jen „zákon o vyvlastnění“). K tomu odkázal na § 2 odst. 2 písm. b) bod 1 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), podle něž je v plynárenství „(...) distribuční soustava (...) zřizována a provozována ve veřejném zájmu“. Dovedil proto, že veřejný zájem je v projednávané věci dán ze zákona a není třeba jej dále prokazovat.)

Je-li veřejný zájem stanoven přímo právním předpisem, správní úřad ani nemá jinou možnost nežli veřejný zájem automaticky konstatovat. Správní uvážení, resp. diskreční pravomoc, je obecně důležitou složkou interpretace a aplikace norem správního práva. Podstatou správního uvážení je možnost orgánů veřejné správy po zvážení všech možných okolností zvolit jedno z možných řešení, které jim konkrétní právní norma nabízí. Správní uvážení však nelze užít v případě, kdy správní orgán nemá žádnou jinou možnost, nežli přijmout a aplikovat jediné pravidlo (postupovat jediným možným postupem) - v tomto konkrétním případě je právní povinností respektovat a konstatovat veřejný zájem na zřízení a provozování stavby přenosové soustavy. Pro konstatování veřejného zájmu je tak povinností správního úřadu pouze prokázat, že povolovaná stavba je stavbou, se kterou právní předpis spojuje veřejný zájem. V tomto případě o stavbu části přenosové soustavy.

V neposlední řadě je možno odkázat na nálezn Ústavního soudu pod sp. zn. IV.ÚS 2763/21, ze dne 30. 8. 2022, podle něhož „není v rozporu s ústavními kautelami čl. 11 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod právní úprava, která stanoví nevyvratitelnou domněnku existence veřejného zájmu na vyvlastnění pozemků a staveb při specifických činnostech v konkrétních právních předpisech vymezených, jako např. v § 3 odst. 2 energetického zákona.“

K otázce veřejného zájmu lze dále konstatovat, že jak vyplývá z projektové dokumentace, navýšení kapacity přenosové soustavy je třeba k zajištění požadavku na zásobování elektrickou energií z přenosové soustavy 400 kV v oblasti Ústeckého kraje. Posílení profilu přenosové soustavy mezi rozvodnami 420 kV Hradec a Výškov zdvojením stávajícího vedení 400 kV významnou měrou přispěje ke zvýšení spolehlivosti vyvedení výkonu stávajících a plánovaných zdrojů koncentrovaných v severozápadní oblasti Čech a společně s dalšími záměry v oblasti přispěje k usměrnění a rovnoměrnému rozložení tranzitních toků přes přenosovou soustavu. Výstavba vedení V411/811 navíc přinese pozitivní dopad pro provoz transformovny Hradec i Výškov, a to díky

možnosti různého zapojení, zvláště s ohledem na možnosti vyvedení výkonu z elektráren, které jsou do této oblasti připojeny. Z pohledu technické bezpečnosti toto vedení nahrazuje stávající jednoduché vedení použitím nových komponent, čímž bude zajištěna jak stabilita, tak bezpečnost, spolehlivost a efektivnost provozu přenosové soustavy ČR. Dále výstavba vedení V411/811 společně se dalšími záměry v oblasti umožní transformaci zdrojové základny včetně přechodu na zdroje s nižší emisní zátěží zejména obnovitelných zdrojů elektrické energie. Zejména se jedná o vyvedení výkonu obnovitelných zdrojů z transformujících se lokalit, kdy uhelné zdroje budou nahrazovány převážně fotovoltaickými zdroji.

B) Nedostatečné posouzení oprávnění stavebníka k realizaci stavebního záměru (body 9 až 16)

K otázce dostatečnosti posouzení veřejného zájmu ze strany správního úřadu možno odkázat na argumentaci k bodu A.

Účastník řízení argumentuje tím, že správní úřad při aplikaci § 184a odst. 3 stavebního zákona nezohlednil oprávněné zájmy ostatních účastníků řízení. Náplní činnosti správního úřadu je posouzení splnění podmínky aplikace § 184a odst. 3 stavebního zákona v řízení, tedy zda je pro vedení přenosové soustavy stanoven účel vyvlastnění zákonem a v souvislosti s tímto ustanovením neumožňuje zohledňovat či posuzovat oprávněné zájmy ostatních účastníků.

Účel vyvlastnění odkazující se na ustanovení § 3 odst. 2 a v § 24 odst. 4 energetického zákona je v napadeném rozhodnutí uveden na straně 42. Vedení přenosové soustavy „V411/811“ je součástí přenosové soustavy ve smyslu § 2 odst. 2 písm. a) bod 10 energetického zákona, podle něhož je přenosová soustava zřizována a provozována ve veřejném zájmu, a je tedy i stavbou, pro kterou je účel vyvlastnění stanoven v § 3 odst. 2 a § 24 odst. 4 energetického zákona.

Lze konstatovat, že požadavky soukromého práva nezbytné k realizaci stavby se nijak nedotýkají požadavků nezbytných k realizaci stavby podle předpisů veřejného práva, tak, jak je uvedeno v ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník, v platném znění. Právní úprava tak umožňuje vydat veřejnoprávní povolení (společné povolení) pro realizaci stavby přenosové soustavy bez doložení soukromoprávního užívacího práva k cizímu pozemku (v tomto případě bez souhlasu vlastníka podle § 184a odst. 3 stavebního zákona). Vlastní soukromoprávní titul, tj. např. uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene nebo pravomocné rozhodnutí o vyvlastnění v případech, kdy k dohodě nedojde, si je stavebník povinen zajistit ještě před zahájením vlastní realizace stavby na dotčených pozemcích. Pro vedení společného řízení nejsou tyto dokumenty českým právním řádem vyžadovány. Naopak pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, resp. společné povolení, je podkladem pro řízení o omezení vlastnického práva podle zákona č. 184/2006 Sb., o vyvlastnění.

Účastník řízení dále uvádí, že správní úřad nezjišťoval, zda je pro vedení přenosové soustavy stanoven účel vyvlastnění zákonem. Tato část rozkladu je však zcela v rozporu s textem odůvodnění napadeného rozhodnutí, ze kterého jasně vyplývá, že tuto otázku správní úřad zkoumal, přičemž došel k závěru, že pro vedení přenosové soustavy je dán účel vyvlastnění zákonem, v tomto případě příslušnými ustanoveními energetického zákona (viz výše). Dále účastník řízení uvádí absenci posouzení aplikace § 184a odst. 3 stavebního zákona na základě podkladů vedených ve správním spisu. Zde je třeba znovu připomenout, že

uplatnění § 184a odst. 3 vyplývá přímo ze zákona. Účastník řízení tak zcela opomíjí, že závazná a přímo aplikovatelná pravidla hmotného i procesního práva vyplývají přímo z právního řádu a není je tedy třeba opírat o součásti správního spisu.

C) Zásah správního orgánu do dobré víry dotčených osob (body 17 až 25)

Zde je třeba odkázat na výše uvedené ve věci aplikace ustanovení §184a odst. 3. Správnímu úřadu přísluší toliko posouzení splnění podmínky aplikace § 184a odst. 3 stavebního zákona v řízení, tedy zda je pro vedení přenosové soustavy stanoven účel vyvlastnění zákonem či nikoli.

Účastník řízení v bodě 22 rozkladu uvádí, že „za situace, kdy se stavební záměr dotýká značného počtu osob, a navíc je nadepsanému správnímu úřadu známo, že některé z těchto osob s realizací stavebního záměru zásadně nesouhlasí a tento svůj nesouhlas včas a řádně projeví, pak by měl správní úřad nařídít veřejné projednání žádaného stavebního záměru, při němž by byl dán dostatečný prostor pro uplatnění námitek a připomínek dotčených osob“. Správnímu úřadu však nebylo v okamžiku podání žádosti o vydání společného povolení známo, že by dotčené osoby s realizací záměru nesouhlasily.

Správní úřad veřejnou vyhláškou nařídil k projednání žádosti veřejné ústní jednání, které se konalo dne 21. července 2022, se zahájením v 9:00 hodin, se schůzkou pozvaných v objektu Ministerstva průmyslu a obchodu, Na Františku 332, 11015 Praha 1. Účastník řízení obdržel veřejnou vyhlášku doporučeně do vlastních rukou, protože je účastníkem řízení podle ustanovení § 94k písm. d) stavebního zákona. Všichni účastníci měli možnost se na veřejně ústní jednání dostavit a uplatnit svá námítka a připomínky. Dle zápisu z tohoto jednání této možnosti účastník řízení nevyužil.

D) Předpojatost a neobjektivita správního orgánu při rozhodování (body 26 až 30)

Účastník řízení v rozkladu napadá údajná nedostatečná vypořádání správního úřadu s některými námítkami dotčených osob, přičemž neuvádí žádná fakta, o která by toto své tvrzení opíral. Podané námítka v rámci řízení byly vypořádány v odůvodnění napadeného rozhodnutí na stranách 71 a 72.

Účastník řízení uvádí, že z postupu správního úřadu je naprosto zřejmé, že se již předem rozhodl žádosti stavebníka v plné míře vyhovět, nicméně toto své tvrzení neopírá o žádné konkrétní skutečnosti. Předpojatost a neobjektivitu nelze spatřovat v tom, že správní úřad postupuje zcela v souladu s příslušnými zákonnými normami. Formalismus v postupu není možno nacházet v naplnění úkolu správního úřadu, kterým je zejména posoudit, zda je povolovaný záměr vedení přenosové soustavy v souladu s požadavky podle § 94o odst. 1 stavebního zákona a ověřit skutečnosti podle § 94o odst. 2 a odst. 3 stavebního zákona, přičemž správní úřad není oprávněn činit žádné úkony, které mu nejsou právními předpisy svěřeny.

V rámci správního řízení je povinností správního úřadu posoudit každý konkrétní stavební záměr podle všech ustanovení stavebního zákona. Z obsahu rozhodnutí je zřejmé, že posuzování bylo provedeno z mnoha hledisek, která vyplývají z celé škály zákonných ustanovení. Zároveň musí správní úřad vyhodnotit a zohlednit všechny další dostupné podklady, které jsou obsahem dokumentace předložené k řízení. Podklady jsou řádně a v celém rozsahu uvedeny v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Výroková část pak obsahuje všechny podmínky pro umístění a provedení vedení přenosové soustavy, které předložené podklady obsahují a jsou

relevantní z hlediska povolení stavby, kterými je pak stavebník při realizaci stavby povinen se řídit a respektovat je.

Na základě všech shora uvedených skutečností jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, dále odvolat.

Ing. Jozef Síkela
ministr průmyslu a obchodu

Doložka z konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument 157628589-281789-230606100925.pdf vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **157628589-281789-230606100925**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **8**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČ: 47609109

Pracoviště: Ministerstvo průmyslu a obchodu

Datum vyhotovení: **06.06.2023**

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: JANA KLAZAROVÁ

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.

157628589-281789-230606100925